

Bratia a sestry,

počuli sme záverečné slová najstaršieho novozákonného dokumentu. Vyjadrenia, ktorými Pavol svoju epištolu Tesalonickým ukončil, nesú v evanjelickom preklade nadpis *Rôzne napomenutia*. Je to výstižné, pretože skutočne sme počuli viaceré napomenutia.

Skôr ako sa nad nimi pozornejšie zamyslíme, všimnime si úplne poslednú vetu. Pavol uzatvára svoj list poukázaním na Ježiša a na Jeho milosť. „Milosť nášho Pána Ježiša Krista s vami!“ (28. v.) Je to pranie, ale aj modlitba. Ježišova milosť bola pre Pavla veľmi vzácna. Bola nadovšetko. Je to zároveň aj rámeček celého listu. Na začiatku aj na konci píše Pavol o milosti, ktorá je nám daná skrze dielo Ježiša Krista. Aj pre nás je viera v Ježiša to najvzácnejšie, čo v živote máme. Ježiš nás neodsúdil, ale obetoval sa za nás. Vďaka Ježišovi máme nádej a silu kráčať ďalej. Vďaka viere v Ježiša máme celoživotné poslanie a jedinečný zmysel života. To, čím sme, je formované Božou milosťou. Pavol o sebe napísal v 1. liste do Korintu: „Ale z milosti Božej som, čo som, a Jeho milosť nebola pri mne daromná.“ (15, 10) Veríme v Božiu milosť skrze Ježiša! Z vdáčnosti za túto milosť chceme nasledovať Ježiša. Chceme žiť podľa Božieho slova.

K čomu nás nabáda dnešný oddiel z Božieho slova? Pavol vyzýva veriacich k vážnosti, láske a pokoju. Majú si vážiť a milovať tých, ktorí pracujú a sú predstavení v Pánovi. Medzi sebou majú všetci nažívať v pokoji. V dnešnom úseku píše Pavol o Bohu, ako o Bohu pokoja. (23.v.) Pokoj je pre Pavla jeden zo základných prejavov pôsobenia Ducha Svätého v živote kresťana. V Liste Galatským Pavol píše o pokoji ako o jednom z ovocí Ducha. (Gal 5, 22) V liste Rimanom uvádza, že pokoj je charakteristický pre Božie kráľovstvo. (14, 17)

Usilovanie sa o vzájomný pokoj vyplýva z našej viery v Ježiša Krista. Ježiš povedal: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam.“ (14, 27) Pri tvorení pokoja vychádzame z toho pokoja, ktorý čerpáme od Ježiša. Ježišov pokoj víťazí nad strachom a zármutkom. Nemusíme sa báť toho, čo príde. Nemusíme sa báť toho, či budeme mať dostatok všetkého, čo potrebujeme. Ježiš nám dáva pokoj, o ktorý nás nikto nepripraví. Z tohto zdroja máme vychádzať. Pán Ježiš tiež povedal, že tí, ktorí tvoria pokoj, sú blahoslavení. (Mt 5, 9) V Evanjeliu podľa Marka prikazuje: „...žijte spolu v pokoji.“ (9, 50) Ježiš sám nám svojimi postojmi a učením ide príkladom. Vďaka viere v Ježiša máme dobrú a správnu motiváciu, aby sme sa v tomto svete usilovali o pokoj. Tvoríme pokoj vo všetkých vzťahoch – aj na úrovni zboru, aj v rodinnom živote, aj zamestnaní (či škole)! Pôvod nášho pokoja je v Ježišovi. Ježiš nás k pokoji nabáda, a preto nažívajme spolu v láske, úcte a pokoji.

Ďalej apoštol Pavol veriacich napomína, aby prejavili porozumenie pre tých, ktorí v niečom nesprávne zmýšľajú a podľa toho aj konajú. Uvádza tri skupiny – neporiadni, malomyselní a slabí. Neporiadni boli tí, ktorí prestali pracovať, pretože žili v mylnej predstave, že Kristus príde čoskoro. Malomyselní boli tí, ktorí stratili nádej, zrejme kvôli prenasledovaniu alebo niečomu inému zlému. Pod označením slabí sa pravdepodobne myslia tí, ktorí mali problém opustiť svoju pohanskú minulosť. Verili v Ježiša, ale v niečom sa držali aj toho, čo bolo v rozpore s kresťanským učením.

Všimnime si, že Pavol nenapomína neporiadnych, malomysel'nych a slabých, ale tých, ktorí veria v Ježiša. Nemajú nimi pohrdáť. Nemajú ich odsúdiť. Majú im pomôcť. Pavol vyzýva k trpezlivosti. Ku každému máme pristupovať s nádejou. Nikoho nemáme navždy odpísať. Neporiadnych treba učiť poriadku, malomysel'nych posmeľovať, slabých sa ujať. Uzatvára to výzva o zhovievavosti voči všetkým. Opäť nám Ježiš ide príkladom. Keď Ježiš navštívil Zachea, všetci, ktorí to videli, reptali, že išiel k hriešnemu človeku. Zacheus bol kolaborant, podvodník a zlodej. Pán Ježiš ho neodsúdil a v Zacheovom živote nastala veľká zmena. Kresťania sa nemajú povyšovať, ale majú si byť navzájom oporou. Zlyhávame v rôznych oblastiach a dostali sme rôzne dary. Môžeme a máme si byť navzájom oporou a pomocou.

Pavol ďalej píše o pomste, resp. proti pomste. Pomsta je rozmnožovaním zla. Kresťania nemajú rozmnožovať zlo, ale dobro. Apoštol vyzýva kresťanov, aby sa nikto neoplácal zlým za zlé. Navlas rovnaké napomenutie napísal aj kresťanom v Ríme.(12, 17) Presne to isté od kresťanov požadoval aj autor 1.listu Petrovho.(3, 9) Pavol doslova prikazuje: „...vždy sa snažte robiť dobre medzi sebou a všetkým ľuďom.“ Vždy! Všetkým ľuďom! Kresťan nekoná dobre len niekedy a len voči tým, ktorých má rád. Zlo budeme obmedzovať už vtedy, keď sa budeme snažiť na zlo reagovať dobrom.

Ďalšou a veľmi dôležitou témou, o ktorej Pavol píše, je modlitba. „Stále sa radujte, neprestajne sa modlite! Za všetko ďakujte,“(16-18. v.) Všetky tieto tri, krátke a jasné, výzvy majú absolútny tvar – stále, neprestajne, za všetko. Pavol nebol bláznivý fanatik, ktorý by popieral, že kresťan niekedy aj smúti, aj pochybuje a aj je nešťastný. Pavol poukazuje na jedinečnosť viery v Ježiša. V porovnaní s istotou Božej lásky skrze Ježiša Krista sa všetky problémy tohto sveta stávajú menej podstatnými. Preto sa môžeme stále radovať. Výzve k neprestajným modlitbám nemáme rozumieť tak, že nemáme robiť nič iné. Modlitba je sprievodcom života kresťana. V každej životnej situácii sa môžeme obrátiť na nášho Pána. Máme sa modliť nielen za seba, ale aj za druhých. Pavol prosí Tesalonických: „Modlite sa aj za nás!“ (25. v.) Nemáme len prosiť, ale aj ďakovať. Boh je Pôvodca všetkého dobrého. Keď sa aj v našom živote stane niečo zlé, prijímame Božiu vôľu. Veríme, že Boh nás vedie, ale vedie nás zvláštne. Veríme, že Boh nás cez všetky ťažkosti prevedie, a preto môžeme za všetko ďakovať.

Bratia a sestry, veríme v Ježiša Krista. Naša nádej vychádza z Božieho milosrdenstva. Z toho vyplývajú aj jasné úlohy. Svojimi životmi vydávajme svedectvo o tom, čo je to pre nás Ježišova milosť. Usilujme sa o pokoj a o to, čo je dobré. Buďme voči sebe zhovievaví a vzájomne sa dopĺňajme. Prosme Boha, aby nás dal silu v živote postupovať podľa Jeho slova. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Petrovom v 3. k.:

„A napokon: všetci buďte jednej mysle, súcitní, milovníci bratstva, milosrdní, pokorní. Neodplácajte sa zlým za zlé, ani zlorečením za zlorečenie, ale naopak: žehnajte, lebo na to ste povolání, aby ste zdedili požehnanie. Ved' kto chce milovať život a vidieť dobré dni, nech si zdržuje jazyk od zlého a ústa od ľstivých rečí, nech sa odkloní od zlého a činí dobre, hľadá pokoj a usiluje sa oň; lebo oči Pánove hľadajú na spravodlivých, Jeho uši pozorujú ich prosby, ale tvár Pánova je proti tým, čo zle činia.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje naše srdcia i naše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen